

Høringsnotat

Forslag om endring av reglene om anbud på flyruter i forskrift 12. august 2011 nr. 833 om lufttransporttjenester i EØS.

1. Innledning og bakgrunn for forslaget

Forskrift om lufttransporttjenester i EØS av 12. august 2011 nr. 833 (i det følgende benevnt lufttransportforskriften eller forskriften) er gitt med hjemmel i lov om luftfart av 11. juni 1993 nr. 111, og gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1008/2008 av 24. september 2008 om felles regler for drift av lufttrafikk-tjenester i Fellesskapet (i det følgende benevnt lufttransportforordningen eller forordningen).

I forbindelse med gjennomføringen av lufttransportforordningen i norsk rett i 2011 ble bestemmelsene i den tidligere gjeldende forskrift av 15. april 1994 nr. 256 om gjennomføring av anbud i forbindelse med forpliktelse til offentlig tjenesteytelse i all hovedsak videreført, jf. lufttransportforskriften kapittel 4. I den forutgående høringen ble det opplyst at man ikke tilsiktet realitetsendringer i anbudsreglene, jf. punkt 6.1 i departementets høringsbrev av 22. desember 2010.

Basert på erfaringen med gjennomføring av konkurranser i henhold til lufttransportforskriften, og det faktum at de norske detaljreglene om gjennomføring av slike konkurranser ikke ble særskilt vurdert i forbindelse med gjennomføringen av lufttransportforordningen, mener departementet at det er behov for endring av lufttransportforskriftens bestemmelser om slike konkurranser.

Lufttransportforskriften inneholder i kapittel 4 detaljerte bestemmelser om gjennomføring av konkurranser, som er strengere og mer detaljerte enn bestemmelsene i lufttransportforordningen.

I forordningens fortale punkt 12 er det gitt følgende overordnede føring om konkurranse i dansk språkversjon:

"Det bør på en klar og utvetydig måte fastlægges, på hvilke betingelser der kan pålægges forpligtelse til offentlig tjeneste, og den tilknyttede udbudsrunde bør gøre det muligt for et tilstrækkeligt antal konkurrerende selskaber at deltage i udbuddet. [...]"

I tillegg er det gitt bestemmelser om gjennomføring av konkurranser i forordningen artikkel 16 nr. 10 og artikkel 17.

Departementet mener at den gjeldende lufttransportforskriften begrenser handlefriheten i forbindelse med gjennomføringen av konkurranser om regionale ruteflygninger mer enn det som er nødvendig og ønskelig ut i fra reglene i forordningen. En del av lufttransportforskriftens bestemmelser om gjennomføring av konkurranser er også unødig detaljerte. I tillegg mener departementet at forskriftens bestemmelser på noen punkter bør gjøres klarere slik at det gjøres

noen justeringer i ordlyden, uten at en realitetsendring er tilsiktet. Endelig mener departementet at noen bestemmelser er bedre egnet til å inntas i konkurransegrunnlaget for hver konkrete anskaffelse, i stedet for at de fremgår av selve forskriften.

Vedlagt følger utkast til endringsbestemmelser i lufttransportforskriften. De delene av forskriften som ikke foreslås endret er ikke gjengitt i vedlegget. Som sammenligningens skyld er det også vedlagt en fullstendig versjon av lufttransportforskriften med det innholdet den har i dag.

2. Tildeling av enerett etter lufttransportforskriften – forholdet til reglene om tjenestekonsesjonskontrakter

Gjennomføring av konkurranse for tildeling av enerett til å betjene en flyrute reguleres av lufttransportforordningen og lufttransportforskriften. Ved kontrakter om slik enerett betaler staten en kompensasjon, men den økonomiske risikoen for passasjergrunnlaget ligger hos leverandørene. En slik kontrakt er å anse som en tjenestekonsesjonskontrakt. Slike kontrakter kjennetegnes av at vederlaget for tjenesten som skal utføres enten utelukkende består av retten til å utnytte tjenesten, eller en slik rett sammen med betaling. Forskriftene om offentlige anskaffelser kommer ikke til anvendelse for tjenestekonsesjonskontrakter¹. Av det nye tjenestekonsesjonsdirektivet, som vil bli implementert i norsk rett i løpet av 2016, fremgår det videre eksplisitt at direktivet ikke kommer til anvendelse på konsesjoner som gjelder lufttrafikkjenester på grunnlag av en lisens i henhold til lufttransportforordningen². Departementet legger således til grunn at kontrakter som gjelder slike lufttransporttjenester er unntatt fra både anskaffelsesdirektivene og fra det nye tjenestekonsesjonsdirektivet. Det vil si at konkurranser om slike kontrakter kun er regulert av forordningen og lufttransport-forskriften, supplert med grunnleggende EØS-rettslige prinsipper. Dette innebærer at det gjelder et forbud mot forskjellsbehandling på grunn av nasjonalitet og et krav til likebehandling, samt krav til gjennomsiktighet.

3. Krav til konkurranseform – valg av anskaffelsesprosedyre

Lufttransportforordningen stiller krav om at det gjennomføres en konkurranse, men regulerer ikke hvilke konkrete konkurranseformer som kan benyttes. Av forordningens artikkel 16 nr. 10 og artikkel 17 fremgår det at det skal gjennomføres et "offentligt udbud" ("public tender procedure" i den engelske språkversjonen). I henhold til den gjeldende lufttransportforskriften er den klare hovedregel at det må gjennomføres en anbudskonkurranse, hvor det gjelder et forhandlingsforbud. Departementet kan imidlertid ikke se at forordningen pålegger bruk av noen bestemt konkurranseform, og mener at lufttransportforskriften ikke bør inneholde særnorske begrensninger når det gjelder oppdragsgivers valg av konkurranseform.

I anskaffelsesdirektivet³ benyttes begrepet "open" og "restricted procedure" om henholdsvis åpen og begrenset anbudskonkurranse, i motsetning til "competitive procedure with negotiation", som altså er konkurranse med forhandlingsadgang. I direktivet er det videre ikke

¹ Se forskrift av 7. april 2006 nr. 402 § 1-3 (2) bokstav j) og forskrift av 7. april 2006 nr. 403 § 1-6 (2) bokstav m).

² Se direktiv 2014/23/EU av 26 februar 2014, artikkel 10 nr 3

³ Direktiv 2014/24/EU av 26 februar 2014, som vil bli implementert i norsk rett i løpet av 2016

gitt et eksplisitt forhandlingsforbud ved "open" og "restricted procedure", men det fremgår implisitt av at "competitive procedure with negotiation" er en annen konkurranseform. I tillegg har Rådet og Kommisjonen slått fast at det gjelder et forhandlingsforbud i anbudskonkurranser omfattet av anskaffelsesdirektivene⁴.

I anskaffelsesdirektivet benyttes begrepet "tender procedure" verken om anbudskonkurranser eller konkurranser med forhandling. Ordet «tender» og «tenderer» benyttes, men da om selve tilbudet og tilbyderen. Begrepene brukes uavhengig av konkurranseform. Den naturlige forståelsen av begrepet «tender procedure» i forordningen er således at det er en generell betegnelse på en prosess der det gjennomføres en konkurranse, men at den konkrete konkurransen da kan være av ulike former (dvs. med eller uten forhandlinger).

I Forordningen benyttes verken begrepene "open" og "restricted procedure" eller "competitive procedure with negotiation". Det er ikke gitt noen definisjon i forordningen av det begrepet som benyttes (dvs. "public tender procedure"), og det er ikke gitt bestemmelser om alternative konkurranseformer. Det er heller ikke inntatt noen prosedyreregler om hvilket spillerom oppdragsgiver har etter at tilbudene er kommet inn og før det kåres en vinner av konkurransen.

I den danske språkversjonen av anskaffelsesdirektivet benyttes begrepene "offentligt udbud" og "begrænset udbud" om åpen og begrenset anbudskonkurranse. Begrepet "offentligt udbud" er også benyttet i den danske versjonen av forordningen. Likevel er det etter departementets vurdering ikke grunnlag for å forstå forordningen slik at den har ment å pålegge medlemsstatene å ha nasjonale regler hvor det må gjelde et forhandlingsforbud. Vi bygger dette på den engelske ordlyden, og fordi det ut i fra sammenhengen i forordningens bestemmelser er mer nærliggende å tolke begrepet "public" som at det skal skje en offentlig kunngjøring av konkurransen, og ikke at det er snakk om et "offentlig udbud" slik dette begrepet er benyttet i den danske språkversjonen av anskaffelsesdirektivet. Dette støttes videre av at det i både den tyske, svenske og franske språkversjonen av forordningen benyttes en annen og mer generisk betegnelse på konkurransen enn de betegnelser som benyttes om de ulike konkurranseformene i anskaffelsesdirektivet.

Vi foreslår derfor å endre lufttransportforskriften slik at det skal være tillatt å velge mellom å gjennomføre en anbudskonkurranse med et forhandlingsforbud, og en konkurranse med forhandlinger. Som en følge av dette foreslås også endring av lufttransportforskriftens § 4 som definerer noen begreper benyttet i forskriften.

Endelig foreslås det at oppdragsgiver skal ha rett til å gjennomføre en konkurranse ved at det kun er de leverandørene som anses kvalifisert som blir invitert til å inngi tilbud, det vil si at det gjennomføres en prekvalifisering dersom oppdragsgiver ønsker dette.

4. Tildeling av enerett og generelle krav til tilbyder

Lufttransportforskriften § 11 foreslås endret slik at den ikke bare gir anvisning på anbudskonkurranse som konkurranseform, jf. også punkt 3 ovenfor.

⁴ Jf Felleserklæring fra Rådet og Kommisjonen inntatt i Official Journal No. L 111/114

I tillegg foreslås det en presisering om at forskriften og forordningen ikke uttømmende regulerer spillereglene for en konkurranse. Departementet kan ikke se at forordningen er til hinder for at det i forbindelse med en konkret konkurranse stilles ytterligere krav til tilbyderer, og at dette da kan gjøres i det enkelte konkurransegrunnlaget. Det foreslås at denne muligheten fremheves i lufttransportforskriftens bestemmelse om krav til tilbyderer.

Det eneste generelle kravet til tilbyderer som foreslås inntatt i forskriften er at selskapet må ha gyldig lisens i tråd med kravene i forordningens kapittel II. Departementet foreslår at de øvrige kravene i gjeldende forskrift § 12 utgår, siden de ikke følger av forordningen.

Det understrekes videre at det ikke nødvendigvis må foreligge gyldig lisens på tidspunktet for tilbudsfristens utløp. Det avgjørende er at lisens foreligger innen kontraktsinngåelse. Det presiseres derfor i forslaget at oppdragsgiver har rett til å anmode tilbyderer om ettersending av lisens dersom denne ikke er dokumentert å foreligge når tilbudsfristen løper ut. Se for øvrig forslaget til endring av forskriftens bestemmelse om supplerende opplysninger, jf punkt 11 nedenfor.

5. Frister

Det foreslås at bestemmelsen om frister i gjeldende lufttransportforskrift § 15 utgår i sin helhet fra forskriften. Oppdragsgiver skal alltid fastsette en konkret tilbudsfrist ved gjennomføringen av en konkurranse, og dette må fremgå av kunngjøringen, jf forslaget til § [...] om krav til kunngjøringens innhold. Av Forordningens artikkel 17 nr. 4 fremgår det at tilbudsfristen ikke må være kortere enn to måneder etter kunngjøringsdatoen. Departementet mener at det er tilstrekkelig at forskriften inneholder en bestemmelse om at forskriften utfyller prosedyrekravene som følger av forordningen.

Departementet mener for øvrig at bestemmelsene i gjeldende lufttransportforskrift § 15 andre til fjerde ledd er unødvendige og bør utgå fra forskriften. Forordningen inneholder ingen tilsvarende bestemmelser, og departementet anser de generelle prinsippene om konkurranse og likebehandling som tilstrekkelige rammer for fremdriften i en konkurranse.

6. Kunngjøring og konkurransegrunnlag

Det foreslås at bestemmelsen om kunngjøring i gjeldende lufttransportforskrift § 14 gis et tillegg om hvilke omstendigheter som gir oppdragsgiver rett til å gjennomføre konkurranse uten forutgående kunngjøring. Det foreslås en bestemmelse om at det skal være tillatt å unnlate ny kunngjøring dersom en gjennomført anbudskonkurranse er mislykket, og at det angis hva som i denne sammenheng skal anses som en mislykket anbudskonkurranse. I tillegg foreslås det at det inntas en henvisning til bestemmelsen om nødtilfeller i forordningen artikkel 16 nr. 2.

Kravene til selve innholdet av kunngjøringen, jf. gjeldende lufttransportforskrift § 16, foreslås kortet vesentlig ned, slik at lufttransportforskriften utelukkende angir de minstekravene til kunngjøringens innhold som fremgår av forordningens artikkel 17 nr. 5.

Det foreslås videre at det i lufttransportforskriften inntas en egen paragraf om krav til innholdet i konkurransegrunnlaget, som svarer til kravene som fremgår av forordningens artikkel 17 nr. 3.

7. Tilbudets utforming

Forordningen inneholder ingen spesielle krav til tilbudets utforming, men departementet mener det som hensiktsmessig at forskriften inneholder noen overordnede krav om dette, i likhet med gjeldende lufttransportforskrift.

Det foreslås noen mindre endringer i ordlyden, samt at kravet om at tilbudet skal være lukket og merket, fjernes. Bestemmelsene om lukking og merking av tilbud vil kunne medføre at det beste tilbudet må avvises kun dersom disse kravene ikke er oppfylt, noe departementet mener ikke er ønskelig. I tillegg inneholder forordningen ingen spesielle krav til tilbudets utforming, og en fjerning av den særnorske bestemmelsen om lukking og merking vil i større grad innebære at en anskaffelsesprosess gjennomføres i tråd med forordningens krav om konkurranse. Departementet viser i denne forbindelse også til at det tilsvarende kravet innenfor regelverket for offentlige anskaffelser er fjernet⁵.

Videre foreslås det at forskriftens bestemmelse om innlevering av tilbud med elektronisk middel tas ut. Årsaken til dette, er at det i løpet av de nærmeste par årene vil bli innført bestemmelser om elektronisk innlevering av tilbud innenfor regelverket for offentlige anskaffelser. Departementet kan ikke se at det da vil være nødvendig med særskilte bestemmelser i lufttransportforskriften om dette. De konkrete bestemmelsene og systemene som vil bli innført i norsk rett vedrørende elektronisk tilbudsinnlevering er ennå ikke fastsatt, ei heller tidspunkt for ikrafttredelse. Departementet legger imidlertid til grunn at tilbud i konkurranser i henhold til lufttransportforskriften også vil kunne bli innlevert elektronisk etter de nye systemene som vil bli etablert som nevnt. I perioden frem til systemene foreligger, er det mer hensiktsmessig at oppdragsgiver oppstiller særskilte regler om innlevering av tilbud med elektronisk middel i det konkrete konkurransegrunnlaget (dersom dette er aktuelt), og at bestemmelsene om dette nå tas ut av lufttransportforskriften.

8. Prosedyre ved tilbudsåpningen

Bestemmelsen i gjeldende forskrift foreslås videreført med noen redigeringsmessige endringer. I tillegg foreslås det at tilbyderne ikke skal ha rett til å være til stede ved tilbudsåpningen. Det foreslås at bestemmelsen om protokollføring ved tilbudsåpningen videreføres med noen mindre endringer, og at tilbyderne vil ha innsynsrett i denne med hjemmel i offentlighetsloven § 9 annet ledd. Departementet anser dette som tilstrekkelig for å ivareta leverandørenes interesser i å motta informasjon vedrørende tilbudsåpningen.

Endelig foreslås det at gjeldende forskrifts formelle krav vedrørende anbudsåpningen (tilbudsåpningen) utgår, fordi departementet anser dem unødvendig formalistiske.

⁵ Se endringene i forskrift av 7. april 2006 nr. 402 og nr. 403 som trådte i kraft 1. juli 2015, jf kongelig resolusjon av 12. juni 2015.

9. Avvisning på grunn av forhold ved tilbyderen

Bestemmelsen foreslås endret i tråd med forslagene til endring av bestemmelsen om krav til tilbyderen, jf. forslaget § [...]. Det vil si at avvisningsplikten omfatter manglende oppfyllelse av kravet om lisens og eventuelt av de ufravikelige krav til tilbyderen som måtte bli oppstilt i konkurransegrunnlaget for den enkelte anskaffelse.

For øvrig foreslås bestemmelsen om rett til avvisning i gjeldende forskrift § 22 annet ledd videreført, med noen mindre språklige endringer. Bestemmelsen i tredje ledd foreslås imidlertid strøket, fordi departementet ikke mener det er nødvendig at denne fremgår av selve forskriften. Oppdragsgiver kan i stedet, i det konkrete konkurransegrunnlaget for en anskaffelse, oppstille krav til dokumentasjon knyttet til de ulike typene avvisningsgrunner som gjelder forhold ved tilbyderen.

10. Avvisning av tilbud

Departementet mener at forskriften fortsatt bør inneholde en bestemmelse om avvisning av for sent innkomne tilbud, men foreslår at den endres fra en skal-regel til en kan-regel.

Departementet mener at det ikke er nødvendig å ha en ufravikelig regel om plikt til avvisning ved alle tilfeller av for sent innkomne tilbud. I visse tilfeller kan det etter en konkret vurdering oppstå plikt til avvisning av tilbud som er innkommet for sent, men dette vil da følge av det ulovfestede likebehandlingsprinsippet.

Som en følge av endringen som nevnt, foreslår departementet at bestemmelsen i gjeldende forskrift § 18 annet ledd, som gjelder for sent innkomne tilbud innlevert per post, utgår fra forskriften.

Bestemmelsene om avvisning på grunn av materielle forhold ved tilbudet foreslås endret på flere punkter.

For det første gjøres det endringer slik at det klart fremgår at avvisningsbestemmelsene gjelder ved alle konkurranseformer.

Videre foreslås bestemmelsen om avvisningsplikt ved tilbud som strider mot det som uttrykkelig er tillatt i konkurransegrunnlaget endret, jf. gjeldende forskrift § 20 første ledd bokstav b). Det foreslås at avvisningsplikt bare skal gjelde der tilbudene inneholder vesentlige avvik fra konkurransegrunnlaget. Ved konkurranser med forhandling vil oppdragsgiver ha rett, men ikke plikt, til å forsøke å forhandle bort vesentlige avvik før tilbudet eventuelt avvises, og det inntas en presisering vedrørende dette i forskriften.

Det foreslås også en regel om avvisningsrett for det tilfellet at tilbudet inneholder ikke-vesentlige avvik fra konkurransegrunnlaget, og bestemmelsen om avvisningsrett der tilbudet ikke inneholder alle opplysninger foreslås videreført.

Bestemmelsen om avvisningsrett der tilbudet ikke oppgir behovet for kompensasjon slik som forutsatt i konkurransegrunnlaget foreslås strøket som overflødig, da slike tilfeller vil omfattes

av bestemmelsen om rett til avvisning av tilbud som ikke inneholder alle opplysninger som det er stilt krav om.

Det foreslås også at bestemmelsen i gjeldende forskrift § 20 annet ledd bokstav c) strykes. Departementet mener at tilfeller der tilbyderne ikke kan starte opp innen den fristen som er fastsatt i konkurransegrunnlaget vil omfattes av bestemmelsene om avvisning av tilbud som inneholder avvik fra konkurransegrunnlaget.

Det foreslås endelig at bestemmelsen om avvisningsrett ved unormalt lave tilbud videreføres med noen mindre justeringer i ordlyden, men uten materielle endringer.

11. Ettersending av opplysninger og dokumentasjonen

Bestemmelsen i gjeldende forskrift § 23 om supplerende opplysninger foreslås endret, slik at den i klart større grad gir rom for ettersending med videre, av opplysninger og dokumentasjon som ikke foreligger i tilbudet ved tilbudsfristens utløp. Forordningen innebærer ingen begrensninger i så måte, og en snever adgang til å tillate ettersending i den norske forskriften vil kunne medføre uønskede tilfeller av avvisning av tilbud. Det foreslås derfor at oppdragsgiver skal kunne anmode tilbyderne om ettersending, supplerer, klargjøring eller utdyping av all dokumentasjon og informasjon som måtte mangle i tilbudet, og at dette fremgår eksplisitt av forskriften. Dette innebærer både dokumentasjon vedrørende leverandørens kvalifikasjoner med videre, og også dokumentasjon i tilbudet om selve ytelsen.

Det presiseres at oppdragsgiver ikke skal ha noen plikt til å åpne for ettersending med videre. Leverandørene vil altså risikere at tilbudet blir avvist uten videre, dersom dokumentasjon ikke foreligger per tilbudsfristens utløp.

Det understrekes at muligheten til ettersending mv. skal gjelde både ved anbudskonkurranser og ved konkurranser med forhandling. Ved anbudskonkurranser medfører imidlertid forhandlingsforbudet at materielle endringer i tilbudet ikke er tillatt etter tilbudsfristens utløp, og dette får også betydning for hvilke dokumenter som kan tillates ettersendt med videre, etter den foreslåtte bestemmelsen.

Departementet vil endelig bemerke at dette endringsforslaget er i tråd med oppmykningen i anskaffelsesretten for øvrig når det gjelder ettersending mv.⁶

12. Gjennomføring av konkurranse med forhandling

Departementet foreslår som nevnt at konkurranse med forhandling skal være valgfritt for konkurranser som gjennomføres i henhold til lufttransportforskriften kapittel 4. Departementet mener at det i den forbindelse er hensiktsmessig å innta noen overordnede rammebetingelser i forskriften om hvordan en slik konkurranse med forhandling skal gjennomføres, av hensyn til forutberegneligheten for leverandørene. Det foreslås ingen detaljerte bestemmelser, siden

⁶ Se direktiv 2014/24/EU av 26. februar 2014 artikkel 56 nr 3 og forslaget til ny norsk anskaffelsesforskrift § 17-9

forordningen ikke inneholder noen særskilte rammer vedrørende slike konkurranser, og departementet mener at dette heller ikke er nødvendig i lufttransportforskriften.

Videre foreslås det at det ikke skal gjelde noen absolutt forhandlingsplikt i konkurranser med forhandling, og at det inntas en eksplisitt bestemmelse om dette. Innen anskaffelsesretten for øvrig er dette et aktuelt tema⁷, og departementet mener at det ikke bør være tvil om handlingsrommet innenfor lufttransportforskriften om dette.

13. Avlysning av konkurransen og totalforkastelse

Gjeldende lufttransportforskrift § 24 foreslås videreført med visse språklige endringer. I tillegg foreslår departementet at det skal inntas en bestemmelse som gir noen føringer for hva som kan utgjøre saklig grunn for avlysning og totalforkastelse.

14. Kriterier for valg av tilbud

Bestemmelsen i gjeldende lufttransportforskrift § 26 foreslås videreført med mindre språklige endringer. Det foreslås i tillegg en endring som består i at det ikke skal gjelde noen bestemmelse om angivelse av kriteriene i prioritert rekkefølge. Forordningen inneholder ingen krav om slik angivelse av tildelingskriteriene, og departementet kan heller ikke se at det er nødvendig å ha en slik bestemmelse i lufttransportforskriften.

15. Omgjøring av tildelingsbeslutningen og kontraktinngåelse

Det foreslås nye bestemmelser vedrørende oppdragsgivers mulighet til å omgjøre tildelingsbeslutningen dersom det viser seg at den er fattet i strid med lufttransportforskriften eller forordningen. For at det skal være mulig å omgjøre tildelingsbeslutningen etter at den er gjort kjent for leverandørene foreslås det også en særskilt bestemmelse om formkrav for kontraktsinngåelse; kontrakt skal ikke anses inngått før begge parter har signert kontrakten. Det vil si en bestemmelse som svarer til den som gjelder i henhold til regelverket for offentlige anskaffelser.⁸ Det foreslås for øvrig ingen særskilte bestemmelser om klage og håndhevelse i lufttransportforskriften.

16. Forslag til endringer i lufttransportforskriften § 4 Definisjoner

Departementet foreslår å endre begrepsbruken i lufttransportforskriften slik at den blir mer generisk, i den forstand at begrepene "tilbyder" og "tilbud" benyttes uavhengig av konkurranseform. Begrepet "anbyder" erstattes da med "tilbyder", men innholdet i definisjonen forblir uendret.

Det foreslås også en justering i definisjonene av henholdsvis anbudskonkurranse og kjøp etter forhandling. I tillegg klargjøres det at det ikke gjelder en forhandlingsplikt ved sistnevnte konkurranseform, ved at det eksplisitt angis at oppdragsgiver har rett (men altså ikke plikt) til å forhandle med tilbyderne.

⁷ Se NOU 2014:4 kapittel 16 og direktiv 2014/24/EU av 26 februar 2014 artikkel 29

⁸ Se forskrift av 7. april 2006 nr. 402 § 22-3 nr. 6 og forskrift av 7. april 2006 nr. 403 § 11-4 nr 6

Som en følge av at det foreslås at konkurranseformene skal være valgfrie, foreslås det at bestemmelsen i gjeldende forskrift § 4 nr. 9, om åpen anbudskonkurranse med etterfølgende forhandling, utgår. For øvrig viser departementet til at det foreslås en egen regel om overgang til forhandlet konkurranse der en forutgående anbudskonkurranse er mislykket, i bestemmelsen om kunngjøring, jf. punkt 6 ovenfor.